

Het gaat veeleer om lyriek in de Nederlanden, en wat dat betreft doen Gelre en het Maas- en Nederrijngebied ten volle mee. Sinds Veldeke en zijn directe vakbroeders het joyeuze hoofse lied over de vreugde en het lijden van de minne in deze contreien hadden geïntroduceerd, zou het zo'n anderhalve eeuw lang blijven klinken in de ridderzalen van de burchten langs de Maas en Nederrijn, als een meertalig festival van liefdes- en liedkunst tussen romania en germania.

[*Nog iets aan Lund doen? Monografie FW] De ongekroonde koning bij dit alles is, vanuit de Nederlandse literatuurgeschiedenis bezien, de Brabantse hertog Jan. Het past bij de zoëven besproken connecties tussen het Maas-Rijngebied en Brabant dat juist hij hier ten tonele komt, als de letterlijk meest sprekende vertegenwoordiger aan Middelnederlandse kant van het Europese genus van de hoofs dichtende aristocraat. Zo zijn er meer geweest, in onze gewesten: van de veertiende-eeuwse edelen Albrecht van Beieren (graaf van Holland) en Margaretha van Nassau (een dichteres dus!) staat uit ambtelijke teksten vast dat zij wel eens een lied of wat hebben gecomponeerd. Maar hertog Jan is de enige van wie we werk over hebben, en die als dichter zelfs een zekere renomme gehad moet hebben.